

[Glistrup]

med alle de mange upopulære tiltag, som bliver nødvendige for at rydde op efter det roderi, som de gamle partier jo er nogenlunde fælles om at have serveret her for dette land, ja, så er der jo ingen anden mulighed, når man skal komme op over de 90, end at tælle alle de seks partier med, som så må kunne danne en regering, og som så må kunne danne en regering, hvor de samles på lige fod. Det bliver den eneste holdbare måde at gøre det på. Man må gøre det således, at der ikke er seks, der har vetoret, for så kan vi i hvert fald være helt sikre på, at så kommer vi ingen vegne. Men de seks må arbejde sammen, sådan at hvad deres grupper i et samlet fællesmøde kommer til, det er det, som binder alle 92. Det er den eneste måde, man kan redde Danmark på.

Så kan man have sine partipolitiske aversioner eller taktikovervejelser om, hvordan det vil gå på næste valgdag, men vi må bare fastslå, at som de faktiske forhold ligger, så er det situationen, at kun igennem en sådan 6-partiregering med absolut flertal – hvor partierne ikke hver for sig vil spille på den luksus, der ligger i at have vetoret – kan vi klare problemerne i det folketing, som vælgerne sammensatte den 8. december 1981, og som vi alle sammen kunne ønske havde været anderledes sammensat. Vi må respektere den måde, det er blevet sammensat på. Kun på den måde kan vi få styret igennem på en anstændig vis.

Når vi derimod betragter de forslag, som vi nu skal til at bruge vore sommerkoglerinætter på her i den lyseste og dejligste tid i Danmark, hvor vi skal sidde og rode igennem de tyve forslag, som vi her har til første behandling, så er der meget lidt positivt i dem. Rent ud sagt: ud af de tyve forslag er der kun de tre, som fortjener at blive vedtaget her i dette folketing.

Det bedste forslag er så ganske givet det, der står som rosinen i pølseenden, nemlig det, der forbedrer folkepensionisternes kår. Det er så ganske klart noget, der er behov for. Man gør det på en lidt trekantet måde, men jeg vil i hvert fald sige til vor nye socialminister, at han skal ikke fortsætte med de mindreværdskomplekser, som han lagde for dagen i går i Berlingske Tidende, og tro, at der skam ikke er råd til at hjælpe de virkelige svage her i samfundet. Det er det, man først og fremmest skal bruge de 150-160 mia kr.,

der er til det offentliges rådighed, til. Næstefter at sørge for, at sundhedssektoren er ordentlig, er der ikke noget bedre sted at bruge pengene end på folkepensionernes forhøjelse. Der er rigelig plads inden for de 160 mia kr., som burde være til det offentliges rådighed, til at sørge for forhøjelse af folkepensionerne.

Forslaget vedrørende bilafgifterne går ud på, at indregistreringsafgiften nedsættes med 3 pct. Det er den rigtige vej at gå af hensyn til at styrke livet ude i samfundet. Endelig er der det allerførste lovforslag, nr. L 200, som er en teknisk forbedring.

Men de 17 andre forslag er dårlige forslag. Det, der koster flest penge, er de 627 mill. kr., som man nu vil forhøje benzinafgiften med. Man skulle ærlig talt tro, at man havde lært af, hvordan vi fik Danmark sat i stå, dengang venstres økonomi- og skatteminister hr. Anders Andersen pr. 1. juli 1979 fik forhøjet benzinafgiften med de ulykkelige følger, det har fået både for arbejdspladstransport og for varetransport her i Danmark. Nu vil regeringen yderligere forhøje benzinafgiften. Det er det, der står på førstepladsen rent provenumæssigt blandt de 17 forslag, som skatteministeren er kommet til, og det er nok også det elendigste af alle de 17 forslag, som vi går imod, men derfor er det ikke sådan, at de 16 andre er væsentlig bedre.

Lad os ønske alle sammen, at vi kan holde grundlovsfest, hvor vi er blevet af med denne regering, for det er trods alt det væsentligste i denne situation. Så lad lampen heroppe lyse rødt, bare vi ikke får rødt lys, når vi skal ud til grundlovsbehandlingen. Lad os få regeringen væk!

Arne Melchior (CD):

En berømt fransk dame udtalte disse kendte, ofte citerede ord: »Efter os syndflooden«. Jeg har opfattet hr. Glistrups tale her, som om han kunne have sagt og faktisk sagde: uden mig ragnarok. Jeg må indrømme, at jeg er dybt imponeret over den grad af frelsthed, man kan have med 16 mandater – al ære for det tal – og efter 3 valgnederlag i rap, at man kan stille sig herop og sige: hvis ikke I vedtager mine 1.784½ forslag, så går Danmark til rotterne. Jeg bøjer mig i støvet for en sådan selvsikkerhed. Jeg kan ikke bidrage med noget tilsvarende.